

Aufheben

πίσω από την **Ιντιφάντα** ΤΟΥ 21ου αιώνα

behind the 21st Century Intifada

ΑΝΔΡΕΣ
κόκκινο νήμα

“ Κατά πόσο λοιπόν η Ιντιφάντα είναι μια διαμεσολαβημένη έκφραση του ταξικού πολέμου και κατά πόσο ένας εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας; Κι αν οι προλετάριοι δεν έχουν πατρίδα, τότε γιατί συνεχίζουν να υποστηρίζουν τον εθνικισμό; Αν δώσουμε έμφαση στις πρόσφατες επιθέσεις των παλαιστινίων ενάντια σε καθεστωτικές μορφές πολιτικής αντιπροσώπευσης, δεν απαντάμε παρά μόνο εν μέρει. Κι αυτό γιατί εκφράστηκαν πολλές φορές με όρους που έδειχναν ότι οι αντιπρόσωποι δε θεωρούνταν αρκετά εθνικιστές. Σε αυτό το σενάριο, η κρίση νομιμοποίησης της ΟΑΠ δε σημαίνει την απόρριψη κάθε μορφής αντιπροσώπευσης αλλά οδηγεί μάλλον σε μια μαζική υποστήριξη πιο μαχητικών εθνικιστικών μορφών αντιπροσώπευσης, όπως π.χ. της Χαμάς.

Δεδομένης της υποτέλειας της παλαιστινιακής αστικής τάξης πολλοί παλαιστίνιοι ήταν υποχρεωμένοι να εργάζονται για το ισραηλινό κεφάλαιο είτε εντός της Πράσινης Γραμμής, είτε στην κατασκευή των οικισμών. Για αυτούς, η ισραηλινή στρατιωτική κυβέρνηση είναι το αφεντικό. Επομένως θα ήταν δυνατό ν’ αναγνωρίσουν τον εαυτό τους ως παλαιστίνιο παρά ως προλετάριο, μαζί με την μικροαστική τάξη των καταστηματαρχών που βίωσαν πολλούς παρόμοιους καθημερινούς εξευτελισμούς και στερήσεις λόγω της ισραηλινής κυριαρχίας. Απούσας της επανάστασης, η καθημερινή ζωή τους ως εργάτες μπορεί και να βελτιωνόταν αν υπήρχε μια παλαιστινιακή αστική τάξη που να λειτουργεί σωστά, που να μπορούσε να επενδύσει στο βιομηχανικό τομέα και να τους προσλάβει παρέχοντας εισόδημα και για τις δυο τάξεις.”

Aufheben

Το κείμενο του Aufheben αντιμετωπίζει το «παλαιστινιακό ζήτημα» ως στιγμή της απόπειρας επιβολής μιας «νέας παγκόσμιας τάξης» η οποία, στην πραγματικότητα, δεν αφορά απλά τις ιεραρχικές σχέσεις μεταξύ κρατών αλλά το ζήτημα της πειθάρχησης του προλεταριάτου σε παγκόσμια κλίμακα. Σύμφωνα με την οπτική των συγγραφέων του κειμένου -οπτική η οποία βρίσκει σύμφωνες τις δύο συλλογικότητες που πήραν από κοινού την πρωτοβουλία για την έκδοσή του στα ελληνικά- η ταξική πάλη αποτελεί τον παράγοντα που καθόρισε και εξακολουθεί να καθορίζει τις εξελίξεις στην περιοχή αυτή, όπως και παντού η καθοριστική της όμως σημασία αλλοιώνεται καθώς αυτή η πάλη διαθλάται μέσα από το παραμορφωτικό πρίσμα του εθνικισμού, ο οποίος είναι μια ιστορικά συγκεκριμένη, αλλοτριωτική μορφή επίλυσης του κοινωνικού ζητήματος.